

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 30

гр. , 03.08.2021 г.

РСГД в закрито заседание на трети август, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:

СШ

като разгледа докладваното от СШ Частно наказателно дело № 20211220200391 по описа за 2021 година

Делото е образувано по повод подадена жалба от Й. ИЛ. В. - жител на гр.ГД ул.к 7 против Постановление на то от 12.07.2021 г. за спиране на наказателно производство (в жалбата погрешно е посочено че постановлението е за прекратяване на НП). Със същото на основание чл. 199 от НПК и чл. 242, ал. 1 от НПК, във вр. с чл. 25, ал. 1, т. 6 от НПК е спряно разследването по наказателно производство № 272/2018 г. по описа на рп досъдебно производство № 323/2018 г. по описа на РУП гр. ГД водено срещу неизвестен извършител, за извършено престъпление по чл. 216, ал. 1 от НК.

Правно основание чл.244 от НПК.

Лицата имащи право на жалба срещу постановление на РП за спиране на НП са посочени в чл.244 от НПК. Жалбоподателката, като лице пострадало от престъплението е от кръга на горните и при подаването на жалбата е спазен определения от закона срок. С оглед на това последната е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

От събраните по делото доказателства се установяват следните факти:

Посоченото по-горе досъдебно производство е образувано при условията на чл. 212, ал. 2 от НПК срещу неизвестен извършител, за извършено престъпление по чл. 216, ал. 1 от НК. С обжалваното постановление е прието, че по делото са извършени всички процесуални действия за събиране на доказателства, с оглед разкриване на обективната истина, като въз основа на същите се приема за установено, че жалбоподателката е собственик на имот /къща/, намираща се в с. Л, БЛГ. Същият от едната си страна граничел с къща за гости собственост на свид.П. При изграждането на къщата за гости е била разрушена оградата на имота на В., а също така е била счупена и голяма дървена порта. В. разговаряла с К П по този повод, като последната обещала, че след приключването на строителните работи ще възстанови нанесени щети. До този момент щетите не са били възстановени. При разпита

свид. П сочи, че действително строителите може да са повредили зида на къщата на В., и че действително има купа с пръст в близост до къщата ѝ. Заявява още, че след като се срещнала е В. и обяснила, че е невъзможно да бъде възстановен разрушеният каменен дувар, тъй като къщата на В. е била паянтова и е била пред събаряне, което технически не позволява реставрирането ѝ. Освен това П заявила, че веднага след като се разтопи снега ще премахнат купчината с пръст. Видно от писмо на Кмета на Община Х, била е определена комисия, която да извърши проверка на място в с. Л, с цел установяване на нанесените щети по оградата на В. и изготвянето на компетентна оценка. Същата приема, че става въпрос за двуетажна паянтова жилищна сграда с разрушена покривна конструкция и напукани външни стени. Дава становище, че постройката на В. е опасна и следва да бъде премахната. В хода на досъдебното производство е била назначена и строително - техническа експертиза според която стойността на повредата на вратата и разрушената стена е 260 лева. Освен според заключението, че обектът е необитаем, като следствие на атмосферните условия части от обекта са изцяло и частично разрушен.

Производството е било прекратявано от РП и след обжалване от страна на пострадалата, с определение на РС, прекратяването е било отменено и делото - върнато с указания. С обжалването по настоящото дело постановление се приема, че след отмяната на прекратяването са били изпълнени указанията дадени от РС грГДи видно от събраните допълнително доказателства, не може да се направи друг извод освен този, че наказателното производство следва да се прекрати. От така събраните допълнителни доказателства не са събрани данни за извършено престъпление от общ характер поради което остава непроменено и становището на прокуратурата, описано в предишни постановления за прекратяване на наказателното производство. Приема се, че за да е налице престъплението по чл. 216, ал. 1 от НК, следва деецът да повреди или унищожи чужда движима или недвижима вещ. В случая става въпрос за повреждане на недвижима вещ - каменна ограда. Същата е стара и рушаща се и както е посочено и в приложените скици, оградата е била долепена до старата къща на Пейчеви. След събаряне на старата къща е била повредена около 7 метра ограда от каменен зид. Освен това, видно от писмото на ОбА гр. Х, обл. БЛГ, въпросната постройка е опасна и съгласно чл. 195, ал. 3 от ЗУТ същата следва да бъде разрушена. С оглед на това е прието, че е налице престъпление по чл. 216, ал. 4 от НК и доколкото същото е извършено по отношение на частно имущество, според разпоредбата на чл. 218в, т. 1 от НК, това престъпление се преследва по тъжба до първоинстанционния съд. В тази връзка са налице предпоставките на чл. 24, ал. 5 от НПК, поради което производството е спряно на основание чл. 242, ал. 1 от НПК, във вр. с чл. 25, ал. 1, т. 6 от НПК.

Действително, разпоредбата на чл.244, ал.1,т.1 от НПК предвижда спиране на НП в случаите на чл.25 и 26 от НПК. Преценката обаче относно наличието на основанията за спиране – в случая по чл. 25, ал. 1, т. 6, следва да стане, след като бъдат изчерпани всички възможности за събиране на доказателства за установяване на обстоятелствата имащи връзка тази преценка. Освен това следва да бъдат изложени мотиви в подкрепа на извода за наличието

на основания за спиране на производството. В настоящия случай изложените мотиви в тази насока са неясни и непълни. От същите не става ясно кои обстоятелства са взети предвид при определянето на случая като такъв по чл. 216, ал.4 от НК. В мотивите най-напред се сочи, че са налице основания за прекратяване на производството, като отново не се сочат ясно и точно самите основания, както и мотиви в подкрепа на това становище. След това се приема че случаят е такъв по ал.4 на чл.216, т.е. маловажен, като този термин изобщо не е споменат и не е посочено по кои критерии и въз основа на кои обстоятелства се приема, че същият е такъв. От споменаването на разрушената ограда и посочването на стойността на вредите причинени от разрушаването ѝ тези по вратата, може да се предположи, че това обстоятелство е в основата на преценката за маловажност. Не ясно обаче дали при това са отчетени твърдените други вреди от жалбоподателката - вредите по къщата, съборения навес за който има данни в показанията на част разпитаните свидетели и унищожената порта и какъв е размера на тези вреди. Вредите по вратата не са посочени нито по вид, нито по стойност, посочена е само обща такава за оградата и вратата. Без ясно посочване на вредите, техния вид, размер и стойност, направения извод за това, че е налице престъпление по чл.216, ал.4 от НК е очевидно необоснован.

Следва да се посочи също така и обстоятелството, че изобщо не е коментирано оплакването за навлизане в имота на жалбоподателката от страна на съседа при строителството на неговата жилищна сграда. Не е посочено дали с това е извършено престъпление или не и не са изложени мотиви в тази насока.

Излагането на мотиви по тези въпроси би дало възможност за проверка на обосноваността на преценката относно наличието на основанията за прекратяване посочени в постановлението.

Освен това следва да се отбележи, че преценката за маловажност не следва да се основава само на стойността на нанесените вреди. При същата следва да се вземат предвид и всички други обстоятелства посочени в разпоредбата на чл.93, т.9 от НК.

След като не са изложени мотиви по всички въпроси имащи отношение към постановеното прекратяване, са нарушени принципите, установени в чл.13 и чл.14 от НПК относно формирането на вътрешното убеждение на РП, което е от своя страна е довело до необоснован краен извод за спиране на наказателното производство. Нарушена е и разпоредбата на чл.199 от НПК, която задължава прокурора да изложи мотиви в постановлението.

След оглед на това съдът да приема, че при констатираната непълнота в мотивите на обжалваното постановление не може да бъде извършена преценка относно това дали спирането на наказателното производство е станало след обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото и дали при същото са взети всички мерки за

разкриване на обективната истина по делото. С това са нарушени принципите, установени в чл.13 и чл.14 от НПК относно формирането на вътрешното убеждение на РП, което е от своя страна е довело до необоснован краен извод за спиране на наказателното производство. Нарушена е и разпоредбата на чл.199 от НПК, която задължава прокурора да изложи мотиви в постановлението.

Това налага отмяната на обжалваното постановление и връщането на същото на РП грГД

Водим от горното и на основание чл.244 от НКП съдът ,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Постановление за спиране на наказателно производство от 12.07.2021 г. (в жалбата погрешно е посочено че постановлението е за прекратяване на НП), с което на основание чл. 199 от НПК и чл. 242, ал. 1 от НПК, във вр. с чл. 25, ал. 1, т. 6 от НПК е спряно разследването по наказателно производство № 272/2018 г. по описа на рп досъдебно производство № 323/2018 г. по описа на РУП гр. ГД водено срещу неизвестен извършител, за извършено престъпление по чл. 216, ал. 1 от НК.

Връща на РГДгорното досъдебно производство.

Определението на съда е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия при РСГД: _____